

Ne Olur Otuzuncu Harfim Ol Benim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Eylül 2021

Öykünme asla o sonuncu harfe:
G/özlerimin iskeletinde hamt ettiğimsin:
Bir harf eksik bir harf fazlası
Ah, aldanmışlığım mavi göğşe
Bir çan eğrisi gibi kaykılmışlığım alfabe
Ne olur otuzuncu harfim ol benim.

Retinası yırtılmış bulutların
Kan yağmazsa namerdim
Ölümü gör hiç mi sevmedin beni?
Aşikâr ateşi evrenin
Bir atış talimi gibi resmettiğim iksiri
Dünün
Günde b/ölünmüş hecelerden düşen payıma
Düş gezginidir kalemim
Gerçeklerin asla yetmediği
Bir karede saklıyım ben
İkiletme sözlerimi.

Varlıksa ketum
Aşksa lafügüzaf
Hulasası sözcüklerin
Söylemediklerimden vur beni
Kaçkın dimağı şafağın
Şafağı atmışsa evrenin
Kuytularda düşkün bir yaprağın damarlarından
Sökün eden hüzünde saklı
Söylemediklerimin alfabetesi
Vur beni vur şakağımdan
Akan mürekkebi gör ve öyle git.

Kal, diyemem
Kan damlarken kalemimden.
Gitmeliyim belki
Dönmekse sırtını

Sıvazladığım yıldızın ta kendisidir ihbar ettiğim
İmha etmekse dünü
Günde kalmış soytarı bir rüzgâr
Eylül'ün bahtına düşense acı ve azap.

Günümden yana derdim
Yarına dokunmaksa sözlendim ben kederimle
Yetilerim yetemezken ahvalime
Yetim yüreğimde saklı tek bir hece
Kalemin nazarında yazdıklarımın başka
Yazmak ne ki sevmedikten sonra?

Hurra gölgeler.
Layığı ile sevenler dillenirler.
Gökte saklı kaçamak bir bakış
Akseden yana yakıla bir telaş
İçimde saklı gizleyemediğim sevinç
Ne zamanki düşsen aklıma
Gözümde düşmüş olsan da
Son bir harf ekle yüreğimdiki alfabeyle
Otuzuncu olsa bile sonlanmaz asla bu hikaye.